

מחידושי רבותינו

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה (דברים יא. כו)
רמז להם שאינו נכנס עמדם ויהא כל בחינת התקון בטוב ורע, וז"א ברכה וקללה כי א"ל היום ונראה תיבת היום יותר אלא כמז"ל מה היום מאפיל ומאיר כי ישראל יגלו ויגאלו:

ועוד א"ל תקנו בחינות כל הימים שבהם דין ורחמים ברכה וקללה, ואז תבינו סודי הדברים כי צריך תקון ברכות וקללות, כני עשה ול"ת, וכלן עברו על ישראל ברכה בזמן בהמ"ק וקללה בחרבן, וכן וקלל"ה גימטריא עק"א שאין צרה בצרת הגלות: וכי ז"ל שלא זכינו כי אם לתורת הבריאה ולכן יש בה ברכה וקללה כי שם יש קלי' וקדושה וכן תמצא רא"ה גימטריא אור"ר אנכ"י עולה כס"א שאני מלמדכם תורה מעולם הכסא ושם טוב ורע אם תקיימוה הרי טוב ואם לא רע ח"ו, וראשי תיבות הפ' ארו"ן לה"ב שאם תזכו ותקיימו התורה הניתנת בארון תהיו כלי לתורה בארון ותקדירו להב אש הדין כי התורה נקראת מים מכבה אש החרון ע"י ביסוס הגבורות, וכן ארו"ן הלי"ב הב"ל נור"א שע"י הבל התורה מכבה נורא בחינת הקללה:

ועוד ראה אנכי נתן לפניכם מתנה והבחירה היא בידכם לבחור באשר תרצו וא"ל לפניכם כאדם שנותן דבר לפני חבירו שיוכל ליטלו בנקל כך אתם תשלטו על הברכה והקללה, ולא תיראו מהיסורין שהם לפניכם ובידכם השלטון על הכל לא כמו המינים יש"ו שהפכו התורה למינות, וכן תמצא סופי תיבות הפ' המינים ה"ה כל"ו הה ואוי עליהם יש"ו שאמרו כי הר גריזים בו הברכות ועשו להפך: היום כולל יום ולילה ברכה כני יום וקללה כני לילה וצריך לכלול דין ברחמים וגבורות בחסדים, והרמז על קלי' נגה שבה תקון טו"ר, וז"א נתן לפניכם היום לתקן אותה וזהו היום, ה' יום יו"ם היינו יום, ה' היינו לילה:

ראה אנכי א"ל מרע"ה ראו בשכל שהתורה מעולה מאד והיא מאור"ר כס"א, וזהו רא"ה אנכ"י גימטריא אור"ר כס"א ועוד רמז להם שלא זכו לתורה מצד חכמה אלא מבינה דהיא שריא בבריא' עולם הכסא וכן תמצא רא"ה ע"ה עולה אור"ר אנכי אימא עילאה, ועי"ז אית בה דין ורחמי וז"א ברכה וקללה: היום שהיום עצמו אית ביה רחמי ודינ' והוא בחינת מ"ה וב"ן כידוע, וכך אם תשמעו ברכה וא"ל ח"ו קללה: וראשי תיבות הפ' ארו"ן הלי"ב שתדעו שהלב יש בו ב' חללים א' דם דיצה"ר קללה וא' רוח ברכה וע"י התורה חוזר אחד לב א' לי"ת: רא"ה אנכ"י גימטריא רפ"ח ע"ה שאני נתן לפניכם לעלותם ואית בהו דינא ואית בהו רחמי לפי שהם מחוי"ג, ויש עולין ע"י צער ויש ע"י שמחה שכל עניני העולם מז"מ הם:

ראה אנכי, ארז"ל אם הינו זוכין היה משה נכנס לא"י ואז יתקן הכל, ועתה מצוה את ישראל על מעשה המצות, וז"א ראה שאני מזהיר לכם, ורמז להם על הגלות שתמצא תי' היום יותר שהיל"ל לפניכם ותו לא, אלא היום שמאפיל ומאיר כך אתם מעתה עתידין לגלות ואח"כ ליגאל אך היו זהירין בתורה, וכן ברכה וקללה רמז על הגלות שהיו על ישראל ברכה בימי דוד ושלמה, וקללה חרבן וגליות וצער"י ושמדות וטלטולים והכל לכפרת עונם ולא לרעה ח"ו: וסופי תיבות הפ' המינים שרמזה התורה מה שעתידים לעשות המינים בהר גריזים והיו מטמאין א"י עד שגרמו חרבן:

וראשי תיבות הפ' לאר"ן הב"ו לאור תו' ומצותיה הבו עוז לה' ותלכו לאורן בעה"ז ובעה"ב:

ראה אנכי לשון יחיד ואח"כ אמר לפניכם, שכל אחד ואחד יראה בשכלו ויבין לדברי המוסר והברכה והקללה שכולן מהתורה ושרשן למעלה בקדושה והכל לפי המקבל כמו הגשם שנכנס בכל אילן כטעמו כך למימינים חיים ולהפך מות, וז"א ראה אנכ"י שהכל נאמרו מעלמא עילאה סוד אנכי די' הדברות, והן הברכה והקללה יצאו מעילא כמו אלו ההרים עיבל וגריזים שהן שוין ואין בהם הפרש במראה ראייתם כך צדיקים מבסמים הדין לטוב ויהפוך הקללה לברכה ונאמר שכן ארץ ורעה אמונה כידוע והנה אז"ל מארי תשובה עדיפי שזה בידם שהיו בסוד הקללה וחזרו לברכה ול"ת חזר היה להם למ"ע. וזהו ראה באור דעתך בכח התורה שבה הכל ותאירה שכלך כמ"ש מאן מנכון דמהפך מרירא למתקא ולילה כיום יאיר, ואפשר לרמזו לפמ"ש רז"ל דמשה הוא ביסוד אבא ובדעת ובת"ת כידוע והנה כל חד במה דאתדבק קא רמז, וז"א רא"ה גימטריא אור"ר, אנכי בינה נתן מושך לפניכם ר"ל לבחינ' שלכם וז"ן ברכה וק' חו"ג אם תשמעו הנה נמתק הדין וכ"י נתן טובה וברכה וא"ל תשמעו הרי קללה וחרבן ח"ו כי הבחירה ביד האדם, וז"א נתן לפניכם שאם ח"ו תפרידו בין הדודים הרי הקללה ח"ו ואם תעלו ניה"ק ותבררו ברכת ה' תבוא, ושמעתי שהדור ההוא היו מזכי הראות ורואין בנפלאות וזהו ראה אנכי נתן לפניכם בעיניכם תראו לשורש הברכה והקללה אבל עצה טובה תמשכו לאור אור"א ותנצלו מהרעה ע"י התורה וסופי תיבות רא"ה אנכ"י נת"ן עה"א עולה אור"ר תקי"ף שהוא מכניע ס"א שכן תראה עיב"ל גימטריא יב"ק שע"י יחודו ית' מכניע כל ס"א והקללות יש בס ברכות כידוע:

ואין לך רע שאין בו טוב, ונודע שבחטא העגל לא זכו אלא לבחינ' עה"ד טו"ר ופעמים כך ופע' כך ע"י הזכות, ואם תשכיל הבט למ"ש הפ' הלי"א המ"ה עולה אלהי"ם דין בעבר הירדן בעוברין ויורדין באחר"י מבר"א השמ"ש בסוד אב"א אצל אלוני הדינין הקשים ש"ך וזהו שכם, וכ"ז בעון ע"ז שכן הוא נתנבא אח"ז לא תעשון כן לה"א שתגרמו החרבן מסבת שלא אבוא עמכם לא"י ואתקן העו' וזו"ן יהיו פב"פ תמיד כידוע. הלא המה בעבר הירדן, כי הבה"ט סופי תיבות אהר"ן ע"ש, ויש להעיר ע"ד רמז שכי' האר"י ז"ל הירדן יסוד, והרמז שבמדבר היתה בחינת לאה וזה הלי"א או' לא"ה. המ"ה גימטריא ק' שהיא מיסוד דתבונה ועיקר נש"ב בעבר כמו בעיבור הירדן ה' ירד"ן שהוא זוג לאה ויעקב אחרי דרך רחל באחור ודרך יסוד: לא תקנה מבוא השמש שאז יבוא ת"ת הנק' שמש לתקנה בארץ הכנעני עי"ז אתם תנו לבכם עליה לתקן וז"ן וליחרם ולהעביר הקוצים מא"י, וז"א היושב בערבה רמז להם להסיר יושב החרב"ה השטן ע"י מילתם וזהו מול הגלגל בגלל המילה אצל אלוני מורה שיכנעו אח"כ דינים הקשים, וכן תמצא בעב"ר גימטריא ע"ב חסד, אלהי"ם ברבוע גבו ויותר ב' י

לרפואת

יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת

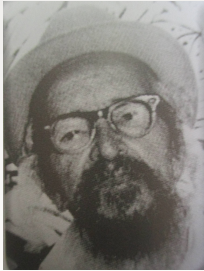
שירה בת נח לוי
בשכחע"י

מחידושי רבותינו

פתרונות לפרשת עקב'
אחודה חידה! עמו אם עמו אך לא עמו
אם לא עמו, שנאמר 'כי שחת עמך'
(דברים ט. יב) יעוין שם ברש"י.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו!
מי בתמונה: טרם נפתרה!

הוא נכתב בפרשה
והוא גם עגול
ופירושו לבד
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מחידושי רבותינו

כנ' ב' כו', שע"י שיורדין ונכנסים ביסוד הנקרא ירדן מתערב' חו"ג ומתבסמים, וראשי תיבות הלא המה בעבר הירדן אחרי האהב"ה וסופי תיבות אהר"ן י' שמרוב הדין והקטרוג לא זכו לתקן א"י אלא זכר ברית אבות ואהבת חסד דרמזו באברהם אוהבו וחסדו הגדול הרמזו באות י' ובאהרן, וכ"ז בעבור שנסתלק מרע"ה, וז"א אחרי דרך מבוא השמש דאתכנש שמשא משה כפני חמה, וסופי תיבות גימטריא אש"ל שזכות אאע"ה עמד להם כנ"ל, וכן ירמזו מול הגלגל שיהיה גלגולים רבים מסבת משה שלא נכנס אצל אלוני מורה מפני תקיף המורה להם אינו עמדם ועתה יצוה כי איתם ע'ברים אית ה'ירדן ועתה צריך אני להזהיר לכם לעשות את כל החקים שהם חוקים וקשה לשמרן, וראש הכל עולה ע"ז ואם מרע"ה נכנס היה מבער יצר' דע"ז ומתקן הכל ומברר כל ניה"ק כידוע:

(זכמת שלמה' למוהר"ש טביב זצ"ל)

לרפואה ואריכות ימים ושנים **צביה** בת **שלום** למשפחת דנין בשכחע"י

מהליכות אבותינו

חתן דומה למלך

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה אבה"ע סי' ר"ז סעיפים ה-ו) בזה"ל: **עקב** שינוי כל המנהגים הטובים שהיו בַּעֲבָר, וחוסר הסדרים, הנוהגים כיום בסעודות הנישואין שבאולמות, ישנם בזמנינו מבני קהילותינו, הרגילים לערוך שוב למחרת בבית אבי החתן סעודות־מצוה על־פי הסדר המקובל בידינו מרבותינו בדורות הקודמים, וזהו. האורחים הקרואים, מגיעים לפני הצהריים, כשהם מתקבלים על־ידי בעל־הבית שאומר להם בשמחה, ברוכים הבאים. והם עונים, ברוך הנמצא. ומראה לכל אחד את מקומו שֵׁיֻשב בו, לפי כבודו ומעמדו. לאחר שהחדר מתמלא, או אף קודם לכן כשהגיעו כבר הרבנים, נכנס החתן אצלם, וכולם עומדים לכבודו ומקבילים את פניו בצהלה כשהם פוצחים בהלל, והללריה קול ששון וכו'. מקום החתן באמצע המסובין מול הפתח, לצידו מימינו יושב הרב הגדול שבמסובין, שהוא מנהל את המסיבה, משמאלו שִׁלְחָתָן יושב רב חשוב נוסף, או אבי הכלה, וסביבותיהם שאר הרבנים ואנשים נכבדים. מביאים את בגדי תפארתו שִׁלְחָתָן. והרב מלבישם אותו בעמידה, תוך כדי אמירת הללות שהרב פותח בהם, וכל הקהל מצטרפים אתו. לאחר מכן מתחיל החתן ואחריו הרבנים לברך בקול־רם על מיני פירות שהגישו לפניהם, קליות שקדים ואגוזים ("געלה"), וכן יין–שרוף, עץ, אדמה, ושהכל, כל אחד לעצמו, וכולם מקשיבים לכל ברכה ועונים אמן בקול רם ובצוותא, ואחריהם מברכים בקול" רם יתר הקרואים, כדרך שנוהגים לפני כל סעודה חשובה.

נוהגים במסיבה זו באימה וביראה, בקדושה ובכובד־ראש. ולכן אין המסובין מעשנים "סיגריה", וממעטים בשיחה, ואף אין מכניסים לחדר "נרקילה", ואין מרקדים. כמרכן הרבנים הם בלבד שרים, ולא המשוררים הרגילים. ומתחיל הרב הגדול שבמסובין לומר בנעימה של־שבת, איזה שיר קצר, ורב אחר עונה לו. הקהל כולם מקשיבים, אין מדברים ולא אוכלים ולא שותים. ומי שמדבר, ואפילו שלא בשעת השיר, הרב גוער בו. ובדרך־כלל מספיק שהרב מביט לַעֲבָרו, ומיד הוא שותק. בחתימת השיר, לוקח הרב שהתחיל, כוס ייך־שרוף בידו, ואומר לקהל, תזכו לחיים טובים, והם עונים לו תזכה לחיים טובים, ושותים וממשיכים לאכול מעט, ואז פותח הרב לומר הבית הראשון מן השירה, חתני מוהדמאד יקרה מנתו וכו', בנעימה מיוחדת ומעוררת. וכל הקהל חוזרים אחריו בנעימה כמותו, וממשיכים כאחד עד הסוף וואחרי כל בית, חוזרים שוב על הפזמון, דהיינו הבית הראשון, בקול רנה ותודה המון חוגג. סיימו, אומר להם הרב, וכולכם ברוכים. והם עונים, ברוך שְׁמַע קוֹלְךָ. ופותח הרב בהלל, והללריה חתן זה פָּרָה וְרָבָה וכו', וכולם אומרים עמו בקול־רם. לאחר־מכן ממשיכים לאכול ולשתות מעט, וחוזר הרב, או מזמין רב אחר, לומר שיר קצר נוסף, ואחריו פותח בשירה חתן תנה הוֹדֶךְ עלי כלה וכו' והקהל ממשיכים עד הסוף, הכל כסדר דלעיל. ומסיים וכולכם ברוכים וכו' והללו–יה מְשַׁחֵם שִׁמְן ששון וכו'. ולפני שפותח הרב בשירה הנוכרת חתן תנה הודך, משגר החתן לכלה במתנה, הרבה קליות ואגוזים ושאר מיני מגדים, עטופים תוך מטפחת נאה גדולה, שהכינו אותם מתחילה, באמצעות אחד מן הילדים הקטנים הנמצאים שם, והוא מוביל אותם אל הכלה הנמצאת בחדר סמוך עם הנשים. כמרכן משגר אז החתן ביד השמשים לכל אחד מן המסובין, כוס קטן של־ייך־שרוף, וישנם המצרפים לזה גם חתיכת־בשר צלי.

כשרואה הרב שבעל–הבית והשמשים מוכנים להגיש את הסעודה, מסיים בהלל להקדוש ברוך הוא. ואנשים נוספים אומרים אחר–כך הלל לכבוד החתן, ולכבוד בעל־הבית. ובעל־הבית אומר הלל לכבוד המסובין, תתברכו ברכה צפונה וכו', וכולם אומרים לאחר מכן ההלל הנה מוהטוב ומוהנעים, שבת אחים ורעים וכו'. ואז מכבדים השמשים את שאריות המאכלים והקליפות, ומביאים את כלי הנטילה. תחילה נוטלים את ידי החתן, והוא מברך על נטילת ידיים בקול־רם, וכן הרבנים אחריו, ואחריהם שאר הקרואים. וכולם מקשיבים ועונים אמן אחרי כל ברכה וברכה. לאחר מכן מדריך הרב את החתן בקול נמוך, שיקח ככר לחם אחת, ויחזיקנה בין שתי ידיו ושיעמוד לברך המוציא בקול־רם כדי שישמעוהו כולם, כי הוא מוציאם ידי חובתם, ואפילו את האוכלים ביתר השולחנות. ולכן יטול מהם רשות על־ידי שיאמר תחילה, רְבּוּתִי בְרָכוּ. וכך החתן עושה, עומד ואומר רבותי ברכו, וכולם עונים לו בָּרַךְ. ומברך המוציא, כשכולם מקשיבים ומכוונים לצאת ידי חובה, ועונים אחריו אמן. והוא יושב, ובוצע פרוסות קטנות לעצמו ולמסובין עמו בשולחנו ואוכלים, וכמרכן בשאר שולחנות בוצע כל אחד מהככר שלפניו ואוכלים בלי לברך שוב. עכ"ל.

ובאחת משבעת ימי חופתי, ערכו לי הזקנים בהרצליה סעודת מצוה כהמנהג. ובעת ששרו השירים הנז"ל שרתי עמדם. מארי שמואל עוזיירי זצ"ל שהיה ליצירי, נתן לי מכה קטנה במרפק ידו (שלא ישימו לב) ואמר לי בשקט, 'חתן לא שר, שרים לו'. ללמדנו כמו גדולת החתן בדימיונו למלך, והלואי ונזכה להמשיך לשמר מסורת נפלאה זו.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

שיחת סיום שנה

נהנים בגנים עם מוצרים חלביים תעודות הצטיינות לתלמידים מצטיינים

בדרכיהם אתהלך....

שליח מחסידי אומות העולם (ח"א)

היתה בתימן גזירה מן אלאימאם יחיא בעצת רשעים, שכל יתומי היהודים ימירו דתם לדת הישמעאלים והיו למלכות. פחד ורעדה בכל המקומות שיש שם יהודים יש נתפס, ויש ברח. בעיר ראדע אין שום תביעה, אבל פחד גדול מהשמועה. מעיית צנעא וסביבותיה היו מובילים יתומים על החמורים בתורת סחורה לרב העיר הרב יחיא עומייסי, לשלחם מחנה גאולה בעדן מדרך עיר אלביצ'א ועיר יאפע. והרב היה מטפל בכל כוחו על ידי שלוחים בכסף מלא, והעיקר היה יוצאים לבית הקברות בבכי ובתחנונים לאבי היתומים פן תפגעם הגזירה.

קטרגה מדת הדין ונתחברו שנים ערבים מגדולי עירם משנאתם וקנאתם לרב חשבו לרעה, שלחו מברק לבן המלך אלאימאם שיש יתומי ישראלים נמצאים אצל הרב בעירו.

באתה התשובה אל השופט הנוכח בזה הלשון כי היה באותה תקופה מכהן בשם מושל ושופט (עאמל) (וחאכס) מן יחיא בו אמיר אלמומנין אלאימאם. אלחאכס ועאמל רדעו עבטלה מחמד סחאק וכו' מנכם תחציל איתאם אליהוד וארסאלג'ם סריען אלינא, (יהיה מכם) (הכנת יתומים היהודים ותשלחו אותם אלינו תיכף). אויבנו קיבלו המברק כמוצא שלל רב ושמו שמה גדולה, ויושב בשמים ישחק, ה' ילעג למו.

המשך אי"ה בשבוע הבא בל"ז

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

חכמי תימן

הרב עזרי בן שלמה שרעבי זצ"ל נולד בצנעא בשנת ה'תרע"א. למד תורה מפי הרב אהרן הכהן ובנו הרב אברהם, והרב סעיד עוזירי.

עלה ארצה בשנת ה'תש"י והתגורר בירושלים.

לאחר כעשר שנים הקים בית כנסת הנקראת 'בית יהודה' ושימש בה כרב. מסר שיעורי תורה בתמידות שלא על מנת לקבל פרס.

ביתו פתוח לרווחה, וגמל חסדים לרבים, ועסק בהשכנת שלום.

נפטר בירושלים בכ"ט בכסלו ה'תשנ"ח.

"כסא דנחמא"

נשגב קמי ידידינו היקר

הרב חגי בשארי הי"ו

ולכל ב"ב בהסתלקות אבי המשפחה

הרב **עמואל בן חיים בשארי** זצ"ל

תלמיד חכם גדול וירא אנד"ם,

עניו וצנוע שהודרך בייסורים קשים

הרביץ תורה וגמל חסד עם רבים,

ונטע בבני עדתינו מסורת אבותינו

הקדושים

דוד ישרים הקים החומכים

בתשב"ד, השומרים מסורת בת

אלפי שנים

תעמוד לו זכותו הרבה,

ובגן עדן לנפשו תהיה מנוחה

את בניו ובני משפחתו המב"ה ינחם,

ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם

לימוד תשב"ד השנה יוקף לזכותו,

ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו

נואבים יחדיו את כאב המשפחה

הנהלת וצוות תלמוד תורה

'עטרת חיים' וכל התלמידים

הערות, הארות ותשובות לחידות

ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009

או במייל:

e0504150896@gmail.com

לק"י פרשת ראה ה'תש"פ כ'של"א

גיליון 270

בדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ראה אנכי נתן לפניכם היום וגו', (דברים יא. כו)

מובא ב'אפיקי ים' למוהר"ע יעבץ זצ"ל משם עכ"מ בזה"ל: במד"ר מה כתיב למעלה מן הענין, כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת, מהו את כל המצוה הזאת, אמר ר"ל זו ק"ש, ורבנן אמרי זו שבת שהיא שקולה כנגד כל התורה כולה, וטעם המד' כי בק"ש יש ברכה וקללה, כמ"ש והיה אם שמע תשמעו אל מצותי וגו' ונתתי מטר ארצכם בעתו וכו', הרי ברכה, ואח"כ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וגו' וחרה אף ה' בכם, הרי קללה, וכן בשבת יש ג"כ ברכה וקללה, שני אם תשיב רגליך וגו', וקראת לשבת עונג וגו' וכבדתו מעשות דרכיך וגו', ואח"כ אמר אז תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך, הרי ברכה, ואם לא תשמעו לי לקדש את יום השבת וגו' והצתי אש בשעריה, הרי קללה.

והנה מצות ק"ש מגינה על ישראל אפי' בזמן מלחמה עם אוה"ע כמ"ש רז"ל ע"פ שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם, אפי' אין בידכם אלא מצות ק"ש כדאי היא שתציל אתכם, ואר"ל שאברהם אע"ה בירר לבניו שעבוד מלכויות נגד עונש גיהנם, כי ע"י ק"ש יש תיקון אחר לעונש גיהנם, כמ"ש ז"ל כל הקורא ק"ש ומדקדק באותיותיה מצננים לו גיהנם, וכן בשמירת שבת ארז"ל, אלמלא שמרו ישראל שבת ראשונה כתיקונה, לא שלטו בהם אומה ולשון, וע"י שמירת שבת וקיום מצות סעודה כתקנה דכ' בה יום, ניצול מדינה של גיהנם, דכ' יום עברה היום, וכן ניצולים משעבוד מלכויות וממלחמת גוג ומגוג, דכ' ביום בא גוג על אדמת ישראל, וז"ש שמור תשמרון את כל המצוה הזאת, היינו ק"ש ושמירת שבת, ועי"ז והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם, ובוה יובן סמיכות הפרשיות. עכ"ל.

ועניין שכר ועונש הניתן לאדם הוא יסוד לקיום האדם ועל כן עליו לידע זאת ולזכור זאת תמיד. ולאפיקי מדעת הכסילים (הנאורים) הטוענים שאין להפחיד ולומר למי שמתקרב ליהדות שמקבלים עונש ויש גיהנם למי שלא הולך בדרך ה' ב"ה. וכן מאותם אלה שדעתם נואלה, וטוענים מהטעם דלעיל שאין לומר לילד שמי שלא הולך בדרך ה' מקבל עונש. בר מינן מהאיי דעתא.

ומה נפלא מנהגינו שכולם אומרים בנעימה ובקול אחד את ק"ש ומקיימים דברי המדרש על פסוק 'השמעני קולך כי קולך ערב' (בשלהי שיר השירים רבה).

וזכורני בילדותי, כי האבות היו מסמנים לילדים שלא היו אומרים בקול רם את ק"ש, וזכורני בילדותי, כי האבות היו מסמנים לילדים שלא היו אומרים בקול רם וקולם נשמע למרחוק.

ואנו בדורנו זה ירדנו פלאות שרוב הילדים אינם מגיעים כלל לתפילה, ואם באים יוצאים החוצה, וגם אותם הנשארים בבית קולם לא נשמע. ומחובתנו לתקן הדבר וכל איש אנשי ביתו להביאם לבית הכנסת ולכל הפחות שיאמרו ק"ש בקול רם וכן עניית אמן, ויש"ר וגו'. והגעת הבנים לבית הכנסת תלויה מאוד באמם לעודדם ולפתותם לילך לביה"כ, ועל זאת היא מקבלת שכר כמובא בגמרא ואכמ"ל.

פניני הלכה

ההכנה לימי הדין

מהר"ץ בעץ חיים ח"ג דף ל"ב ע"א

יחרד המשכיל וילפת הנללב החרד אל דבר ה' ואל עצמו ואל בשרו ואל בניו, בהתקרב יום הדין לפקוד עונו עליו, וה' למשפט ישב, ומלאכי מעלה אלו מיימינים ואלו משמאילים, וצריך זכות רב לפטרו. ולכן צריך לתת אל לבו זה שלשים יום קודם ראש השנה, זמן קהלה לכל היא, לבוא אל המלך להתחנן לו, כי המה ימי רצון, כאשר חכמים הגידו בפרקי רבי אליעזר, שבראש חדש אלול אמר הקב"ה למשה עלה אלי ההרה, שנתרצה הקב"ה בו למחול עונם שלישראל ממעשה העגל, וצוה למשה רבינו ע"ה לעלות ההרה לתת לו לוחות שניות, והעביר שופר במחנה, משה עלה להר, והתנפל לפני ה' בהר ארבעים יום, והם הימים שמראש חדש אלול עד יום הכפורים ע"כ. ובתנא דבי אליהו אמרו, שישראל היו נוהגין כל אותן הימים צום ותענית, ויום אחרון שבכולם גזרו תענית ולנו בתענית. ולפירכך נקבע אותו יום לכפרה עד סוף כל הדורות:

ויהי מאז הפקיד אותו החדש הזה ראש לימי רחמים ורצון למאן דגני בבית אפל והלך כל ימי השנה חשכים, ושב אל ה' בכל לב ובכל נפש, ממכון שבתו השניח הוא יתברך, יהי ה' אלדיו עמו ויעל בתשובתו הרמתה עד ה' אלדיו, ויסגור ה' בעדו. ומי האיש אשר לא יעלה מורא על ראשו כי יבוא להיות נשפט באש לפני שופט כל הארץ על כל מעשיו, הלוא ישבור רוחו ולבו לשוב אל ה' בטרם ימים פונים, לתקן את אשר עוותו, ומצא כדי גאולתו, כי בשבוע לפני ראש השנה צדיק הראשון בריבו:

המשך אי"ה בשבוע הבא

יתברך מיושב מרום, בכל הברכות האמורות בתורה בכל מקום, משפחת רייבי הי"ו אשר יושבים בצפון,

ומהזקים הת"ת לבני תימן. יה"ר שיתמלאו כל משאלות לבם לטובה, ויראן ברכה בעמלם, ואנשר ועושר יהא מנת

הלקם, וישלה ה' לאהיהם יקותיאל רפואה שלימה, ויקים ביתו מהרה, ויזכה לראות בני גנים עוסקים בתורה, אמן